

ניבים עלון קיבוץ געש

גיליון מספר 18 1885/16 לאפריל 2019. עורכת: קרינה פלדמן

לזכר חברתנו שולה פרנס. יהי זכרה ברוך

אירועי אפריל 2019
ועדת תרבות:

19.4.19 - ערב ליל הסדר

19.4.21 - יציאת מצרים

19.4.25 - ערב פסח ב',

קבלת חג פסח, הרשמה מראש. במועדון לחבר

פינת הדובדבן / צוות הדשא:

צוות הדשא מודה לדפנה על הענקת הדובדבן. נשוב ונאחל לרביב החלמה שלמה ומחכים לו שישב אלינו לצוות. אנו בוחרים להעביר את הדובדבן לפיצי ליבוביץ על השרות שהוא מעניק לחברי הקיבוץ, ענפי הקיבוץ ולקוחות חוץ אשר נהנים משרות המכבסה. פיצי לקח את ענף המכבסה לפני מספר שנים והפך אותה למקור הכנסה מכובד לקהילה. פיצי שיפר וייעל את תהליכי העבודה במכבסה דבר שאיפשר להביא לקוחות רבים שנהנים משרות אדיב ויעיל. לא נשכח לציין גם את כל הצוות המסייע לפיצי כשותף להצלחת המכבסה.

נשיר שירים, נשתה יין טוב ונבדוק האם אנו באמת חופשיים. חופשיים מכבלים וחסיונות, מדעות קדומות, חופשים לבטא את רחשי ליבנו, חופשים להתקרב ולהתחבר אל עצמנו. זמן נפלא לבדק בית פנימי (כמו רוב חגי ישראל לדעתי) על מנת לחיות באושר לצד האור.

אנצל הזדמנות זו להודות לכותבי המערכת הצנועה של ניבים געש. דב נימן הנהדר שתמיד מעביר מאמר בזמן.

לעמיר פז על עדכונים חיים מהגנבר אשר פורח ומגדל זנים על סף ההכחדה.

לסיליה קסטין שמספרת אותנו בחוויותה מטיול, ספר וסרט. ללילך ברק שמעירה את עינינו לצמח הקנאביס בעל היסטוריית גידול אי שם בתחילת שנות ה-40. כתבה מרתקת ממליצה לכם לקרוא. לאפרים ושושי הר נוי ששיתפו אותנו במרק צח מופלא עם קניידלך לחג הפסח. אם בא לכלם לנסות מתכון חדש, המתכון שלהם בהחלט מומלץ.

תודה לראובן אוגורק שמעדכן את החברים בנעשה בקיבוץ. תודה רבה לשושי הר נוי היקרה על ההגהה. ולכם קוראים יקרים, חברי קיבוץ געש, תודה! מאחלת לכם חג פסח שמח וכשר. תהנו בחיק המשפחה, בטיולים ובחולל.

להערות או הארות:

karinafeldman@gmail.com

לפני כשלושה שבועות, בית געש נפרד מחברתנו היקרה, שולה פרנס. נשלח מכאן את תנחומינו למשפחה. חלקו הראשון של הגיליון יוקדש לזכרה של שולה ז"ל. שולה מותיקי ומקימי קיבוץ געש, אשת חינוך, אשר טיפלה בקבוצה השניה של ילדי געש, התמקצעה בתחום החינוך המיוחד, תרמה רבות לפעילות הקיבוץ. על פי הספדי הקרובים לה, היתה אישה חמה ומיוחדת שידעה לתת את תשומת הלב הדרושה לכל ילד וילדה. כתבה ספר, שירים. אישה של מילים, מוסיקה ותרבות. מוזמנים להתרגש מהספדי הקרובים לה. יהי זכרה ברוך.

לפני שבועיים, תושבי מדינת ישראל בחרו בפעם החמישית בבנימין נתניהו לראש הממשלה. גוש הימין עם 65 מנדטים וגוש השמאל עם 55 מנדטים. מה ניתן עוד לכתוב על כך? נדמה לי שבחברה הקיבוצית נשמעה אנחת אכזבה מהתוצאות, כל שנותר הוא לקוות לטוב. נראה כמה זמן הממשלה תחזיק מעמד. ימים יגידו.

בסוף השבוע הקרוב, נחגוג את חג הפסח 2019. כל משפחה תסוב סביב שולחן החג עם בני ביתה, בארוחה החגיגית וקריאת ההגדה. נציין את יציאת מצרים מעבדות לחירות, נזכר באבי הנביאים- משה אשר הנהיגו את עם ישראל ליציאה לחופש, נציין את עשרת הדיברות,

" בסיום לימודיה
השתלבה בניהול
המערכת החינוכית
בגעש, שם עשתה
חייל ועל כך יעידו
הסיפורים הרבים
שסיפרו חברות עם
היוודע דבר פטירתה,
על הורים שזכו
לתמיכתה המקצועית
בתחום החינוך
המיוחד ומטפלות
רבות שקיבלו
הדרכות, תמיכות
וייעוצים."

בסיום לימודיה השתלבה בניהול
המערכת החינוכית בגעש, שם עשתה
חייל ועל כך יעידו הסיפורים הרבים
שסיפרו חברות עם היוודע דבר
פטירתה, על הורים שזכו לתמיכתה
המקצועית בתחום החינוך המיוחד
ומטפלות רבות שקיבלו הדרכות,
תמיכות וייעוצים.

לימים יצאה שולה להשתלמות בתחום
החינוך המיוחד באוניברסיטת תל אביב
והיא התמקצעה בתחום .

בעזרתו המסורה של יוחנן סעדו את
דונה אדליטה בשנותיה האחרונות .
אמה, דונה אדליטה הייתה דמות
ייחודית בגעש ומאוד קשורה

למשפחה!!!

בשנים האחרונות הייתה שולה מאוד
חולה, ויכולותיה כמעט אפסו ובכל זאת
כל פעם שהזדמנתי אל ביתם ישבו
שניהם במרפסת מחזיקים ידיים
ומחייכים האחד אל השני במבט של
אהבה גדולה!

אנו מתאחדים היום עם אילנה ופיטר,
יורי וירדנה, והנכדים אדם, טניה, יפתח,
מיכאל ואודי והנין הקטן החמוד. שלא
תדעו עד צער

ולך שולה היקרה נוחי על משכבך
בשלום באדמת הקיבוץ שהיית בין
מקימיו ומחנכיו.

אני רוצה גם לציין את מסירותם
המדהימה של המטפלות שיינה וסוסנה
ולהודות על טיפולם.

אנו מלוים היום את חברתנו היקרה שולה
קוגן פרנס למנוחת עולמים בקיבוצנו, היא
נמנית בין מקימיו.

שולה נולדה ב-5/6/1930 בעיר ריו דה
ז'נירו בבראזיל, גדלה בבית מבוסס יהודי
חילוני, אביה ניהל חנות רהיטים.

אביה ואמה אדליטה היו אנשי תרבות
ומוזיקה, אהבו שירה, ניגנו בכינור, בצ'לו
ושולה למדה את נגינת הפסנתר ובאווירה
זו גדלה וספגה את אהבתה הרבה
למוזיקה.

שולה ויוחנן הכירו בריו בשנת 1946,
שניהם השתתפו במפגשי נוער יהודי ואהבו
לרקוד. יוחנן זכר אתמול שזכו בתחרות
ריקודי הוואלס.

בשנת 1948 עם הקמת המדינה, התקרבו
שניהם לחוגי נוער יהודי חלוצי והצטרפו
לתנועת השומר הצעיר במטרה להגשים
את החלום הציוני ולעלות לארץ.

בשנת 1949 כאשר יוחנן היה בן 23 ושולה
נערה בת 19 נישאו.

בשנת 1950 עלו לארץ עם גרעין א'.
תחילה הגיעו לקיבוץ מעברות ולאחר מכן
עברו עם הגרעין לעלי קאסם, ומשם החלו
בהקמת קיבוץ געש בנקודת הקבע .

בשנת 1952 נולדה בתם הבכורה עמירה.
אחרי תקופה קצרה יצאה המשפחה מטעם
התנועה לשליחות בברזיל, שם נולדה בתם
אילנה. בשנת 1960 חזרו לקיבוץ ופה נולד
בנם יורי בשנת 1962.

בשנת 1965 יצאה שולה ללימודים
במכללת אורנים ולמדה חינוך.

דברי פרידה מאמא 5.6.1930 - 3.4.2019 / מאת אילנה ג'קס

אמא יקרה שלנו, חייך לא היו קלים אף פעם, אך למרות זאת תמיד ידעת להתעלות על הכאב ולתעל אותו לעזרה לאחרים ולדאגה למשפחתך, אישך, ילדייך, נכדייך ואמך האהובה.

היו בך כישרונות רבים, אחד מהם כושר הביטוי שלך, כתיבתך הרגישה והנוגעת שהבשילה לספר שכתבת על ביתך עמירה ועל הדרך הארוכה והקשה שעברתם כמשפחה בעקבות מחלתה. ספר כנה, רגיש ושובר לב מלא באהבה- כמוך אמא!

מי ייתן ומצאת שלוה כעת במנוחתך האחרונה, נישא את זכרך בליבנו ונאהב אותך תמיד.

אמא יקרה שלנו, אנחנו נאספים כאן כולנו בלב כואב כדי ללוות אותך בדרכך האחרונה.

ליבנו כואב וכבר מתגעגע אך גם מלא בתודה, על כל רגע ורגע שזכינו לחוות במחיצתך, על האהבה הענקית שהענקת לנו, גם ברגעיך הקשים ביותר.

על הדאגה והמסירות, על התמימות הילדית שנשארה בך, על החום והאכפתיות.

תמיד חשבת על האחר, תמיד היית מכוונת לעזור, גם בדרכך המקצועית כמורה טיפולית, כשעזרת לכל כך הרבה ילדים למצוא את דרכם ולהורים דואגים למצוא שלוה בליבם בידיעה שילדם נמצא בידיים טובות, בלב מסור ובמקצועיות ללא פשרות.

גם במסגרת המשפחה – המסירות האין סופית שלך לאבא והאהבה העצומה ששררה ביניכם עד לרגע האחרון. גם כשלא דיברת המבט שלך אמר המון, הידיים שנשלחו להחזיק בידינו והחיוך החם והאוהב.

"בחכמת לבבך,
ידעת שכל זרע עתיד
להנץ ולתת פריו,
אילו רק יקבל את
התנאים המתאימים
לו."

בחיך למדתי שירים, סיפורים
ומשחקים... ועם כל זאת, כה מעט ידעתי
עליך.

במבט לאחור אני רואה ומבינה שבזמן
שביליתי איתך, בדרכך, את היית מסורה
להעצמת נקודות החוזק שבי, כילדה, כל
כך אהבתי לצייר.
אני זוכרת אותך מדפדפת יחד איתי
בספרי האומנות הרבים שלך ושל סבא.

זה ואן גוך וזה מאנה, אלו
האימפרסיוניסטים ואלו הריאליסטים.
"שימי לב, תסתכלי על משיכות המכחול...
הן רכות וארוכות, את רואה?"

את סיפור הילדים שכתבת על כושי,
הכלב של הקבוצה ביקשת ממני שאאייר
בשבילך.

איזה כבוד גדול לנכדה קטנה. כמה
האמנת בי.

"אל תעשי לך מצב רוח" היית מפטירה
כשעינך הרגישה קלטה בין תווי פני שמץ
של עצבות.

ותמיד תמיד היית מפצירה בי
שאסתרק. "את רוצה שאני אביא לך
מברשת?" היית שואלת אותי בדאגה כנה

לא סבתא, כבר הסתרקתי. אני
מתוללת! ככה זה..."

הייתי עונה לך בחוסר סבלנות ואת היית
מושכת גבה אחת, מנידה קלות את ראשך
ו"מוותרת לי", עד לפעם הבאה.

יש לי עוד כך כך הרבה זיכרונות ממך
סבתא שילוו אותי, נפרדת אני ממך היום
נוחי על משכבך בשלום,

אוהבת אותך מאוד.

סבתא שולה, אהובה שלי,

חיך שכולו רוח וזוג עיניים קורנות מאושר,

למראה כל אחד מיקיריך,

ככה אני זוכרת אותך היום.

חמה, אוהבת, דואגת תמיד

וכל כך, כל כך שמחה במשפחתך.

כמה מעט ידעתי עליך.

מטבע הדברים, כשאדם משלים את מעגל
חייו

צפים ועולים זיכרונות וסיפורים ששקעו ונחו
במעמקי השנים שחלפו.

מספרים עליך סבתא....

את היית אישה משכילה ופורצת דרך בתחומך
בקבוצה.

היית מהפכנית בדרכך והבאת בשורה של
תקווה מול עצות של ייאוש.

בחכמת לבבך, ידעת שכל זרע עתיד להנץ
ולתת פריו, אילו רק יקבל את התנאים
המתאימים לו.

בכוח אמונתך באחרים גרמת לאחרים
להאמין בעצמם וביכולותיהם.

את כל זאת ועוד מספרים עליך.

ואני מקשיבה ולומדת עוד קצת על מי
שהייתה הסבתא שלי.

איתך ביליתי את רוב החופשות מבית הספר
כשהייתי ילדה, ואותך וגם את סבא ביקרתי
כמעט בכל השבתות והחגים.

נפרדים משולה פרנס 5.6.1930 - 3.4.2019. יהי זכרה ברוך

שולה עובדת במפעל
תאורה געש

שולה פרנס ז"ל, המטפלת של קבוצת הילדים השנייה בגעש.

שולה 1997 עם הנכד יפתח.

גם לא ירושלים, מעשים דגולים של איש דגול וידיד כמו מר טראמפ, לריענון של קוראי "ניבים" ארה"ב של הרי טרומן, אומנם הכירה בהחלטת האו"ם בישראל, ואני זוכר היטב, שכתבו, "טרומן תמך בהחלטת מועצת האומות, או חבר עמים, 11 דקות אחרי שר החוץ אנדרי גרומיקו, שר החוץ של רוסיה שפעל נמרצות, גם בימים קשים, טרם הכרזת המדינה על ידי בן-גוריון, -- אוסטין, נציגו של טרומן, הביא הצעה לדחות את הכרזתו של בן גוריון, לחץ של העולם ערבי על אמריקה. הסיבות, להפסיק את אספקת נפט שבימים ההם, גם אמריקה הייתה נדרשת לתעשייה, כאמור, גרומיקו, התנגד נגד להצעה של אמריקה, למה ומדוע הנני מזכיר פרק חשוב בהיסטוריה של אמריקה?, היא ידעה גם להתנגד לישראל הצעירה שלחמה אל מול העולם ערבי שהתנגדה לחלוקה של ישראל- הערבי, עד עצם היום הזה. על כן, עולה במחשבותי, עלול לבוא יורשו של הנשיא טראמפ, איני יודע מתי, ועלול לבטל את ההסכם עם נתניהו היום, מו"מ בין שתי המדינות, ישראל סוריה, יש לה יותר שמחות ותוקף, היו ימים בהיסטוריה טרם הקמת המדינה ואחריה, ניסיונות להגיע להסכם שלום, שלא צלחו.

כל עוד, העולם ערבי לא יכיר בישראל כמדינה של העם היהודי, דמוקרטי, צדק ושוויון, השלום ייתעכב.

לבחירות הגורליות שעלולה לקבוע אצל מי השלטון, מי ינווט את הספינה המטלטלת בים סוער, כלומר, מדינת ישראל, אומנם מדינת קטנה אך עמוסת בעיות, ככל תחום, ועלי להדגיש שלום וביטחון, אשר גורר את בעיות חברה, כלכלה וכמובן הפער הסוציאלי בין קבוצות אתניות בעם.

אז ליום זה חסרים 15 ימים, דעתי שרצוי פחות סקרים, לעבוד, לחרוש את הארץ, להגיע לציבור הרחב ביותר שניתן, תרומתי בצניעות, מנסה להגיע דרך כתיבתי, אל דעתם, לאוזניים הכרויות של חברינו מעל דפי "ידיעות הקיבוץ".

כמו כן, נוסף על התנועה הקיבוצית, לעבור כל צומת, פרשת דרכים, מירוחם עד אילת, רק האחד של עבודה, מרצ, סביב כחול לבן, והיו"ר בני גנץ.

על כל מפלגה לגדול, להתרומם, מספיק להתקיף את הממשלה, להקיש על כל דלת זה יביא יותר תועלת.

ממשלת נתניהו חייבת לפעול, האמת כפי שמגדירים לא מעט פרשנים, עוד לא "נברא" ידיד גדול לישראל כנשיא טראמפ, למשל, בין היתר עזרתו במועצת הביטחון בימים גדולים של מציגת אמריקה וממשלתו, המהוללת ניקי היילי.

היום מר נתניהו נמצא בארה"ב, בפגישה עם נשיא טראמפ, ויקבל רשמית הצהרתו שלו ושל אמריקה, את רמת הגולן בריבונות ישראל. זה בניגוד לכל הממשלות אשר כיהנו מיום היווסדה של מדינת ישראל,

מילה טובה כמוה כיום אביב (פתגם רוסי)/ מאת סיליה קסטיין

לקח לנו ארבע שעות להגיע אל הר כרכום כי אסור לנסוע דרך כביש 10 המחבר את ניצנה לאילת. אז זה מחייב לעשות את הסיבוב דרך נחל ציחור.

זאת דרך קשוחה עם הרבה קפיצות אך הר כרכום הוא פשוט חוויה מרהיבה. ומה יש שם? במקום כמות מכובדת ביותר של ציורי האדם הקדמון כ-40,000 חריטות אומנות סלע. על פי אחד החוקרים שחקר את האתר במשך שנים, פרופסור ענתי, מומחה במאובנים מאיטליה, הר כרכום הוא הר סיני. ביום בו היינו בהר הייתה רוח חזקה וטפטף עלינו גשם קל מה שלא הפריע לנו ליהנות מחווייה חד פעמית זאת. בהר למעלה יש גם כמה בריכות שהיו מלאות מים בגלל הגשמים הרבים שירדו במקום. המסלול בהר אינו קשה אך הנסיעה הכרוכה בו היא בהחלט מאתגרת.

ימים מלאי אור ואביביים של חודש אפריל הניבו הרבה טיולים יפים ומהנים בהם נטלתי חלק. במשך חודש הצלחתי לחרוש קצת בסביבתנו ולראות את האביב צובע את השדות באלפי פרחים. איזו ארץ יפה יש לנו. פשוט תענוג. אז איפה היינו:

הר כרכום: שמעתם עליו? הוא נמצא בשטח אש ולהגיע אליו ניתן רק בשבתות וצריך לתאם עם כוחות צ.ה.ל. אז איך עושים זאת? אנו התקשרנו עם דזרטורס 4X4 ודרכם יצאנו לשטח.

ירדנו דרומה ביום שישי וניצלנו את היום לטיול בהר סהרונים ופרסת נקרות. מי שלא היה שם, חובה. מסלול מרשים שהוא חלק משביל ישראל. בערב ישנו במצפה רמון ובשבת בבוקר הגי'פ המוזמן עם הנהג שהוא גם המדריך התייצב אצלנו באכסנייה ויצאנו לדרך.

בשישי-שבת אחר ירדנו, קבוצת שביל ישראל שלנו, לניצנה. המסלול סביב הישוב מלא באתרים שונים ומגוונים: ישנו פסל נתיב השלום של דני קרוון, תל ניצנה, חמוקי ניצנה ועוד.

עכשיו כל האיזור פורח ולתדהמתנו הלכנו כשמסביבנו שדות של כוכבים, סביונים, פרגים ועוד. כל הנגב פורח. בדרך לניצנה פגשנו למזלנו באירוס הנגב. הקבוצה לנה בניצנה ובערב קיבלנו הסבר על המקום מפיו של אמיר צור, אח של איתן צור, שהוא כיום ש"ש במקום. היה מעניין לשמוע על כל הפעילויות המתרחשות שם: מתיכון לאוכלוסייה הבדואית, לכיתה של בנים חרדים ש"נפלטו" מהחברה החרדית, מקבוצה של צעירים רוסיים מבוגרים בגילאים 21-27 אשר באו ללמוד כאן מקצוע ולבדוק אפשרות לקליטה בארץ לקבוצה ס.ל.ה. "סטודנטים לפני ההורים" גם מחבר העמים אך צעירים יותר. בקיצור פעילות חינוכית ממדרגה ראשונה שחלק ממנה ממומנת מתרומות מחו"ל. היה מאוד מלמד.

לפני שהחום ייבש את כל הפרחים מסביבנו אנא צאו לטייל. בפארק שלנו הכל פורח. אל תפסידו עוד מעט הכל יהיה חום וקוצי.

מי שלא היה בפאב בערב עם חן קוגל ואריאל הורוביץ בהחלט פספס ערב מהנה ביותר. חן קוגל הממונה על "אבו כביר" הוא ממש בדרן. אמנם זה הומור שחור כי הוא מספר על רפואה משפטית אך מצד שני זה מעניין ביותר. אריאל הורוביץ שר משיריו המתוחכמים והנעים את האווירה. עוד באותו שבוע נסענו לשמוע במוזיאון תל אביב את הזמרים יניב ד'אור, האח של דוד ד'אור, ומורין נהדר בליווי של הפסנתרנית המעולה אורית וולף. בהופעה הם ביצעו שירים של: אברהם חלפי, סשה ארגוב, נתן אלתרמן, אריק איינשטיין ואהוד מנור לצד שירי אהבה אידיים ופרסיים.

מילה טובה כמוה כיום אביב (פתגם רוסי)/ מאת סיליה קסטיין

יהודית רותם גדלה במשפחה חרדית, נישאה לבחור ישיבה, ולאחר עשרים וארבע שנות נישואים, יצאה בשאלה והתגרשה. יהודית לקחה איתה את שש בנותיה, ובנם היחיד נותר עם אביו. היא נישאה בשנית והתאלמנה ממנו ב-2014. אירוע שהשפיע עליה והשתרבב בעקיפין לספרה הנוכחי. אני נהנית.

ספר אחר הוא **הסוף של אדי מאת אדוארד לואי** המביא את סיפור ילדותו והתבגרותו של אדי בלגל (שמו המקורי של המחבר) בעיירת פועלים בחבל פיקרדי שבצפון צרפת. מבעד לעיניו הרגישות של נער הומוסקסואל שאינו משתלב במפה החברתית של העיירה ומעורר בלבול ואימה בקרב בני משפחתו משום שאינו מתנהג באופן הגברי המקובל, מצטייר דיוקן עז מבע ונוקב של סביבה הספוגה עוני ואלכוהול, אלימות וייאוש,

ומי שעוד לא ראה את הסרט "צ'מפיונס" שירוץ כי הוא בוודאי יצחק הרבה. זהו סרט חמלתי וכיפי. אודות

מה הסרט :

מרקוס, עוזר מאמן בקבוצת כדורסל מקצוענית, רב עם הבוס שלו וגורם בדרך לתאונת דרכים. לאחר שהוא מפוטר מעבודתו, הוא נשלח על ידי בית המשפט ל-90 שעות של עבודות שירות בקבוצת כדורסל המורכבת מגברים עם מוגבלויות. מה שמתחיל כעונש עבור מרקוס, הופך בהדרגה למסע של גילוי עצמי וידידות מופלאה.

אני גם רוצה להמליץ על שני הספרים האחרונים שקראתי :

שובי נפשי מאת יהודית רותם שמביא את הניגודים הרבים בין החברה החרדית לעולם החיצון.

עולם שבו חוקים קדומים מובילים את תושביו אל גורל ידוע מראש. בעולם הזה הנשים נועדות להיות קופאיות, והגברים עוברים היישר מבית הספר למפעל. הספר כתוב טוב וברגישות יתרה.

אני רוצה לאחל לכל בית געש פסח מהנה ואביבי.

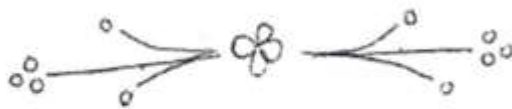
ברכות לבביות לאירית ניימן שסיימה בהצלחה את התואר השלישי! ד"ר ניימן- דוקטור לפילוסופיה. המון בהצלחה בהמשך דרכך.

ה ט י ו ל ש ל כ ו ש י
כתבה: שולה פרנס

סיף סיף סיף - מספספ, הגשם הגיע. כל יום נעשה יותר קר.
החברים כבר נועלים מגפיים ומתעצפים במעילי גשם.
ציפורה, הקומנונית, מחלקת לילדים מכנסי צמר ארוכים, וגם סוודרים.
קר, גשם, סיף סיף סיף - מספספ.
בפרדס התפוזים נעשים יום-יום יותר זהובים.
"כושי" שלנו יוצא לטיול, הולך הולך הולך - עד הפרדס.
הפרדס! כמה יפה הוא: עצים גבוהים מלאי תפוזים! איזה תפוז יפה! ועוד אחד
יותר יפה! ושם קדימה, אשכוליות. פרדס גדול. חושב כושי, והולך והולך. פתאום
מסתכל סביבו ומקשיב, איפה אני? - שואל את עצמו: איזה מקום זה? איפה חדר-
האוכל הקטן? איפה הצריפית הירוקים? הנגריה? הקומונה? איפה הסרנסה? איפה
בתי הילדים? יואב, איפה אתה? יואב, שאורב להסתובב במגפיים גדולים, כובע גשם
ומעיל ארוך - בדוקק כמו דרורי.
אוי, איפה עירית? שם אני רואה ילדה, אבל שערותיה אינן מסולסלות כמו אלה
של עירית, ועוד דבר מה: ילדה זו אינה מסדרת את הפרחים יפה בצנצנת כעירית.
יגאל, יש ילד על-יד האקשור, אבל יגאל הוא אחר. הוא לוקח פלטפורמה, מתבר
אותה לאקשור ונוסע בלי הרף. מישהו שר, אך לא יעל: יעל שרה כמו סילה, וזאת
לגמרי צרודה.
כושי כמעט בוכה, ושואל את עצמו: איפה אני? איפה אני?
האו, האו, האו, מתקרב כלב גדול ושמן. מה את עושה פה? שואל את כושי. פה שפיים,
הקיבוץ שאני שומר עליו. למה נכנסת לפרדס השכן? האו, האו, האו, הכלב הגדול
נובח ונובח. כושי רועד, אינו יודע שהכלב השמן סתם רגזן: נובח כשרואה אנשים
חדשים, אבל בעצם חבר טוב הוא.
האו, האו, האו - נובח הכלב הגדול.
האו, האו, האו - נובח כושי בלחש.
הרגלים זזות, וכושי מתחיל לברוח. רץ, רץ, המסכן. אינו רואה את העצים שבפרדס,
את התפוזים, את האשכוליות, שום דבר אינו רואה. רץ, רץ, רץ.
כשהגיע לחדר-האוכל, החברים נבהלו. מה קרה לכושי? הוא כולו רועד. גופו מזיע
והלשון בחוק. אולי הוא חולה? האם ניתן לו כמה כדורים? אולי יש לו פצע?
אביא יוד, אומר מישהו, גם תחבושת ומשחה - מוסיף השלישי בא החצרן ואומר:
אולי הוא סתם צמא? ומגיש לו מים.
כושי נכגע. לא! לא! מרים את ראשו, ומסתכל סביבו ורואה את כל הדברים.
המוכרים והקרובים לליבו.

לדך-האוכל הקטן, הצרופים הירוקים, הקדמונה, הנגריה, הסרנשה שחזרה
מהתיקון, בתי הילדים ו... הילדים: יואב, עזריח, יגאל, יעל, עתליה, דוד,
אבי, יוסי, פנינה - כולם, כולם רצים לראות אותך ומלטפים את ראשך.
כושי שמח, ונרובח חזק: האו, האו! האו! כי בגעש הוא האומר!
מאז, החליט לטייל אך דרק באדמת שלנו.
בוקר בוקר, הוא רץ ליד הטקסורים ומלווה את החברים לעבודה.

את הטיקון כתבה שולה
לוקיזה אומה צבדה אוב.
כאן הינה השליה השניה.

עדכון מגן המקלט / עמיר פז

האתר מציין עוד שתי קטגוריות צמחים שאינם בסכנת הכחדה: על סף איום, ונדירים מאוד. מענין לציין שאחד מהמינים שעל סף איום, אהל הגבישים שמו, גדל בגן באופן טבעי. פרט לו ישנו עוד מין על סף איום בגן, ושניים נדירים מאוד. בכוונתנו להוסיף עוד 3 מינים שעל סף איום בשנה הקרובה. הגן ופעילותו זוכים להערכה בקרב חובבי הפרחים בישראל, וכמה מהם אף ערכו בו סיורי צילום. אתר הבוטניקה המקוון "כלנית" אף פרסם מאמר על הגן.

בשנה האחרונה הצלחנו לבסס מספר נאה של מינים שרוניים בסכנת הכחדה בגן המקלט, ואף הגדלנו את מספרם הכולל של המינים בגן. אתר המינים בסכנת הכחדה של רשות הטבע והגנים מציין כי בשרון גדלו בעבר, וגדלים בהווה 121 מינים בסכנת הכחדה. כרגע גדלים 87 מינים בגן המקלט. מתוך ה 121 נכחדו מהשרון 19 מינים – 11 מהם מתבססים מחדש בגן המקלט. 7 אחרים נכחדו מהארץ לחלוטין, 1 נכחד מהבר ושרד רק בגני מקלט, ולשמחתנו קיבלנו מאחד מהם צמח שמתבסס יפה בגן. כרגע ישנם ברשותנו זרעים של 4 מינים נוספים, ובכוונתנו להשיג עוד.

אהל הגבישים אשר בסכנת הכחדה

כמו כן עוברים לידו ספורטאים מזדמנים רבים וטיילים שמאוד נהנים מהפריחה בעונה. גם מספר לא מבוטל של חברי געש הביעו באוזנינו את הנאתם מהגן. אנו רואים לעצמנו חובה נעימה להודות לכל מי שעוזר ומסייע לנו. יבואו על הברכה: מתי גרונטמן – על עזרה רבה בשילוט הצמחים. גיא פילס – על עזרה בצידוד, כלי עבודה, וחומרים. ראובן מנהל הקהילה - על עזרה כספית דרך תקציב הקהילה, שאיפשרה לנו להניח רשת השקיה למנבטה, לעצים, ולצמחי המים. מסיבה בלתי ברורה כלשהי, מבנה המנבטה היה לצנינים בעיני חבר געש שמקפיד לשמור על אלמוניותו, וזה פנה לרשות הטבע והגנים דרך רכז המשק, והדבר גורם לנו טרדה ומפח נפש מיותרים. כאן המקום לציין שהמבנה מוסתר כמעט לחלוטין ע"י שיחי הרדוף ועצים, ונמצא לחלוטין בשטח הגן הלאומי חוף השרון. לסיום כבכל שנה מאז הקמתו, מוזמנים חברי געש לבקש ולקבל זרעים של פרחי בר עונתיים יפים, או שתילים שיונבטו לבקשתם החל מהסתיו הקרוב.

בשם צוות גן המקלט

האחים ירושלמי והקנאביס הציוני/ מאת לילך ברק

בשנים האחרונות זוכה צמח הקנאביס לעדנה מחודשת. מסם שהוגדר מסוכן כמעט בכל מדינות העולם מגלים אט אט, בעקבות מחקרים מדעיים שמתפרסמים חדשות לבקרים כי לצמח השפעה מיטיבה, ואולי אף מרפאת, במגוון רחב של תחלואים. משכך, תעשיית הקנאביס הרפואי משגשגת, מניותיהם של חברות העוסקות במחקרים על תועלתו נוסקות ומדינות שונות מעבירות חוקים המתירים את השימוש בו.

את השינוי התודעתי לו זכה הקנאביס ניתן לייחס למחקרו פורץ הדרך של פרופ' שגילו את הפוטנציאל הגלום בו.

אבל בוודאי תופתעו לדעת שגידול קנאביס בקיבוצים (ולא בעציץ מוסתר בגינה או באיזו פינה בשדה) הוא משהו שכבר נעשה בארץ בשנות ה-40 ולמעשה היה הצלחה מסחררת. ועם זאת נפסק בהוראת השלטון הבריטי לאחר עונה אחת בלבד. מה היתה מטרת הגידול ומי אחראי לו? הנה לפניכם סיפורו של הקנאביס הציוני.

אבל לפני שנתחיל.. קצת סדר

הקנאביס (Cannabis) הוא צמח חד-שנתי, המתחיל את צמיחתו באביב. צמיחה זו נמשכת מספר חודשים ומגיעה לשיאה בפריחה. לצמח הקנאביס ישנם שלושה זנים עיקריים: קנאביס סאטיבה (Cannabis sativa), קנאביס אינדיקה (Cannabis sativa Indica) וקנאביס רודראליס (Cannabis sativa ruderalis). שלושה הזנים שונים זה מזה ברמת ה-THC שלהם ובשימושים שעושים בהם.

הקנבוס (המוכר גם בשם המפ HEMP) הינו תת זן של קנאביס סאטיבה. צמח זה אינו מגודל למטרת ייצור סם שכן אחוז ה-THC שבו הינו פחות מאחוז אחד. לעומת זאת סיביו הדקים, הארוכים והחזקים, אשר מרכיבים את ענפיו משמשים כחומר גלם למגוון תעשיות: נייר, טקסטיל, שמן, עץ, פלסטיק, קוסמטיקה ועוד.

האחים ירושלמי והקנאביס הציוני/ מאת לילך ברק

ההיסטוריה של הקנבוס החלה ככל הנראה בסין, שם שימש כחומר גלם לטקסטיל כמה אלפי שנים לפני הספירה. התיעוד הראשון לגידול הצמח נמצא אצל ההיסטוריון הרודוטוס אשר מספר כי הצמח משמש את התרקים שבערבות אוקראינה הדרומית גם כן כחומר גלם לטקסטיל: "בארצם גדל קנבוס, הדומה מאד לפשתה [...] ועושים להם התרקים ממנו אף בגדים הדומים מאד לאלה מפשתן".¹ גם במשנה במספר מסכות שונות ("היתה שדהו זרועה קנבוס ולוף")² מוזכר הצמח כמקור לחוטים הטקסטיל נפוצו גם במזרח התיכון.

גדליהו ירוזלימסקי. מקור: אנציקלופדיה תדהר לבוני הישוב

במצריים שכנתנו, היה גידול הקנבוס עניין נפוץ למדי וכשעלו לארץ בעליה הרביעית חלוצי תעשיית הטקסטיל בארץ, הן יבאו עימם גם את הידע שבשימוש בקנבוס ופנו למצריים לייבוא. הראשונים שעשו זאת היו האחים ירושלמי.

חברת 'האחים ירושלמי' חיים וזלמן ירושלמי (ירוזלימסקי במקור) היו דור שלישי לבעלי מקצוע. סבם של האחים, דן ירוזלימסקי עסק במסחר בטקסטיל בביאליסטוק פלך גרודנה שהתפתחה לכדי מרכז טקסטיל. הסב הוריש את העסק לבנו גדליהו (נולד ב- 1867) אשר למד בחדרים ובישיבות והתמחה במסחר באריגים, ונמנה בין הסוחרים ובעלי הבתים האמידים בעיר ותמך במוסדות תורה וחסד.

בעלייה הרביעית, בשנת 1925 עלו שני בניו של גדליהו, חיים וזלמן, לארץ. חיים וזלמן התיישבו בתל אביב שקלטה את רובם של העולים בעלייה זו. עם בואם הקימו מפעל חלוצי חדש, הראשון מסוגו בארץ, שיצר חבלים עבור תעשיית הפרדסים. ראשיתו של המפעל החלוצי החדש היה בחדר קטן ומט לנפול בת"א אשר העסיק שמונה פועלים שעבדו במכונות ידניות. בשנת 1928 הגיע אביהם לבקרו בארץ, ראה כי טוב וחזר לביאליסטוק לחסל את עסקיו וכעבור שלוש שנים הצטרף לעסק המתפתח של בניו בארץ. המפעל, שהלך והתרחב החל לייצר חבלים מכל הסוגים, בדים, כסאות מרגוע,

¹ בהתייחס לעמי הסקיתים ממוצא הודו-אירופי שישבו בין המאה ה-8 לפנה"ס למאה הראשונה לפנה"ס בערבות אוקראינה הדרומית לחופיו של הים השחור. הרודוטוס, היסטוריות, תרגום: אלכסנדר שור, ראובן מס, ירושלים תרצ"ו.

² משנה, כלאים ב ה.

האחים ירושלמי והקנאביס הציוני/ מאת לילך ברק

מהממשלה פטור ממכס על יבוא זה. בשנה זו המשיכה הצמיחה של החברה והיא החלה לבנות על מגרש בן 2.5 דונם בית חרושת בר"ג שאוכלס בשנת 1933. האתגר העיקרי של חברת 'האחים ירושלמי' היה לשכנע את התעשיינים המקומיים להשתמש בתוצרת מקומית ולא לרכוש בדים מיובאים. כך למשל קבלה החברה על כך שכיסאות הנוח בחוף הים של תל אביב הינם מבד מיובא. בעוד צמיחת המפעל נמשכת, האחים נעשו לדמויות מוכרות בקרב בעלי ההון בת"א ומפעלם היה לדוגמא לתעשייה הציונית המתפתחת.

סוככים, אהלים וברזנטים. על אף התחרות הקשה ביבוא ובעלויות שכר העבודה המפעל שגשג והתפתח.

בשנת 1929 המשיכה התרחבות המפעל והאחים ייסדו בית חרושת לריפוד, חגורות מפשתן, צמר גפן (הכוונה לכותנה ל.ב.) שקים ויוטה אשר שווקו בשני בתי מסחר בערים תל אביב- (רח' דרך יפו 42) ובחיפה (במרכז המסחרי ליד בנק אפ"ק). כבר בשנים הללו השתמשה החברה בסיבי קנבוס לשזירת חבלים וחוטי אילים. את הסיבים ייבאה כאמור, בעיקר ממצרים ובשנת 1932 קיבלה

בשנת 1937 התרחבה החברה והקימה סניף נוסף בירושלים. עם הגידול בייצור החלו האחים בייצוא תוצרתם לסוריה ומצריים עבור חילות המצב שהוצבו במזרח התיכון לקראת המלחמה שבפתח.

ב- 1938 החלו לייצר בגדים מפשתן ושנה לאחר מכן העסיקו נערים חברי הנוער העובד ביצור סלים לקטיפי לענף הפרדסנות בבית המלאכה "הטנא" שברח' לוינסקי בתל אביב. האחים גם תרמו להתפתחות תעשיית המיכון המקומית בהזימנם מכונה ביצור מקומי ושיתופי פעולה עם ענפי טקסטיל אחרים (צביעת חוטים).

ב-1941 נמשכת התנופה: אולמות עבודה סוואנים, בניינים חדשים, מחלקות ייצור חדשות נפתחו, עבודה בשלוש משמרות. 90 פועלים, 40 פועלות בשלוש מחלקות ייצור:

1. בדים לכיסאות מרגוע, סוככים, ריפוד למכוניות, בדי סינון לתעשיית בירה ושמרים, בדי חאקי למכנסי צבא, בטי בטנה לחיילים, בדים ויריעות לאהבלים וברזנטים.
2. חגורות לריפוד ולתריסים מתקפלים, פתילים ועוד.
3. חוטי אריזה "שמשון", חבלים מיוטה ומסיוזל, חוטים עדינים וחבלים עבים.

אולם היצור של האחים ירושלמי ברמת גן 1938.

צילום: זולטן קרוגר מקור: ארכיון המדינה

האחים ירושלמי והקנאביס הציוני/ מאת לילך ברק

ו-200 לא"י ליום עבודה לפועל. תחילה נענתה הפנייה בסירוב בשל מחסור בפועלים ו"תנאים לא טובים" שהציעו האחים³ אולם, לאחר שקלול היתרונות במרץ 1942 קיבל הקיבוץ את ההצעה ובהסכם שנערך עם המרכז החקלאי בראשות האגרונום מיטוס אשר ייעץ בנושא הטכני של הגידול, אושרה ההצעה לגידול על שטח של 25 דונם בלבד. לאחר הכנת השטח החלה הזריעה באפריל.

באותה השנה הנכה החברה בית חרושת חדש על שטח של 50 דונם בהדר יוסף, ליד כביש הרצליה החדש. בחנוכת בית החרושת אמר זלמן "כל יהודי צריך לראות עצמו כחלוץ על מקומו בתפקידו" והסוכנות היהודית מברכת גם היא על "תיאום הרמוני בין ההון והעבודה- הצלחת מפעל בניינו בארץ".

כשהמחסן הראשי בת"א ועוד בתי מסחר בשלוש ערים. המלחמה יצרה דרישה עצומה ובתגובה יובאו מכונות נוספות מגרמניה ומאמריקה (המלחים, האחים לבונטין) ליצור נולים מיוחדים לאריגת פתילים וחגורות לצבא. החומר הגולמי יובא מארצות שונות: חוטי כותנה ויוטה מהודו, סיזל מקניה ופשתן מסוריה.

הגידול העצום בצריכה הביא את האחים להחלטה לנסות להעביר את גידול צמח הקנבוס לארץ ולהוזיל בכך את עלויות היבוא. בספטמבר 1941 פנתה החברה לקיבוץ דפנה בהצעה להחכיר מהם שטח של 120 דונם לגידול קנבוס. תמורת ההחכרה הציעו לשלם לא"י לדונם

איור 1 : קציר הקנבוס בקיבוץ דפנה

לא בכדי בחרו זלמן והסוכנות לברך במילים אלו שכן להון הפרטי, הקפיטליסטים, היתה תדמית שלילית למדי בהנהגת היישוב שראתה בחלוציות ובסוציאליזם את חוד החנית של היישוב ואת בעלי ההון כספסרי קרקעות משוקצים, שכל עניינם נתון ליצירת רווח. בכתבה שפורסמה על פתיחת המפעל ציין העורך את הישגיה של היוזמה הפרטית, למרות היחס האדיש ואפילו העוין של הציונות הרשמית ליהודי ה"שניפשוק" שהצליחו להתגבר על כל המכשולים ועוד בתקופת מלחמה. ותוהה מדוע רק עלייה על קיבוצים זוכה להתפרסם בצילומים וחוברות תעמולה ליהודי הגולה ומפעל כזה מדוע מטשטשים אותו, "האין זה מפעל ציוני"?⁴

האחים ממשיכים ותורמים ליישוב ומחוצה לו בתחומים שונים. כך למשל תרמו להקמת בית 'החלוץ' בביאליסטוק והעניקו פרס שנתי לאגודת הציירים והפסלים. אולם הם גם זכו לביקורת רבה כאשר הם סרבו לאפשר להעתיק דגם אחת המכונות החדישות במפעל, מתוצרת גרמניה, עבור התעשייה המקומית בשל חששם מתביעה על הפרת זכויות יוצרים של המפעל בגרמניה. הטענה מצד התעשייה המקומית היתה שאין זכויות לאויב. האחים עמדו בסירובם.⁵

בינתיים בקיבוץ דפנה שגשג גידול הקנבוס תחת עינם הפקוחה של שוטרי המנדט שהגיעו לשדה והשגיחו כי הצמח לא ינוצל למטרות לא כשרות. באוקטובר 1942 הסתיים הגידול בהצלחה שעלתה על כל הציפיות.

³ ארכיון קיבוץ דפנה, 'יומן מס' 55 מיום 6.9.1941 עמ' 4.
⁴ המשקיף, 'יום שישי', אוגוסט 21, 1942; עמוד 5.
⁵ המשקיף, 'יום שני', נובמבר 23, 1942; עמוד 3.

האחים ירושלמי והקנאביס הציני/ מאת לילך ברק

בעוד הצמחים שגבהו לשלושה מטרים נתלשו והחל עיבודם בחליטה בבריכות מים וניקוי הפסולת, זימן המרכז החקלאי ישיבה עם נציגים מכל משקי הגליל העליון מדן ועד חולתא בכדי לדון בהמשך גידולו של הצמח. בישיבה הוחלט להרחיב את הגידול לקיבוצים נוספים בעמק החולה והקמת חברת שיתופית עם האחים ירושלמי. בקיבוץ דפנה הוחלט להמשיך לזרוע בשטח של 25 דונם. (הגם שהיה רצון להגדיל את השטח לא היו להם האמצעים המכניים והיה מחסור בדשן אורגני).⁶ הקיבוץ האנגלו-בלטי (הכוונה

⁶ ארכיון קיבוץ דפנה, "קנבוס" מיום 25.2.1943.
⁷ מתוך עלון קיבוץ דפנה "עלי דפנה" מס' 92 מיום: 17.2.1943 עמ' 2.

מקור: ארכיון קיבוץ דפנה 20.11.1942

האחים ירושלמי והקנאביס הציני/ מאת לילך ברק

ד"ר ה. אופנהיימר מהמכון לחקר החקלאות ברחובות ציין בסיפוק מעל גבי העיתון את הצלחת הגידול הראשון של צמחי קנבוס שנחגג בחג הקציר הראשון של קיבוץ דפנה ושיבחה את האחים ירושלמי שיזמו ועזרו בגידול הקנבוס בקיבוץ דפנה ובקיבוץ דן "הקנבוס חשוב מאוד למאמץ המלחמתי, לייצור חבלים, רשתות לדייג וכו' ביחוד עם הפסקת היבוא מהפיליפינים. עם הצלחת הגידול הנ"ל יורחב גידול הקנבוס בארץ".⁸

אבל ההתלהבות הרבתית נגדעה באיבה.

עינו הפקוחה של השלטון הבריטי שיסודו בתפיסה הקולוניאליסטית על הצמח מבלי לעשות הבחנה בין סוגיו כ"עשב רצחני" ומחולל שיגעון, המצוי בידי חברות אקזוטיות ובייחוד בידי ערבים הובילה להחלטה להפסקת הגידול בארץ וזאת רק בשל החשש הבלתי מבוסס כי יעשה שימוש בפרחי הקנבוס לייצור סם. חשוב כאן לציין כי ממחקרים שנעשו נמצא כי סצנת צריכת הסמים בפלסטין המנדטורית הייתה מצומצמת למדי.

ערביי פלסטין עישנו חשיש אך לא הפליגו בהרגל זה, ויהודי הארץ משכו את ידם ממנו כמעט באופן מוחלט.⁹ בכך באה אל סיומה פרשת גידול הקנבוס הציוני בארץ. האחים ירושלמי חזרו לייבא את סיבי הצמח ממצריים, ועשו עוד מספר ניסיונות לגידולי צמחים שונים לצרכי טקסטיל (פשתן בחצור, אגבה בנגב הצפוני)¹⁰ מפעליהם שגשגו ומשגשגים עד ימינו.

גם בקיבוץ דפנה עומדים לסגור מעגל ולהחזיר עטרה ליושנה. בפברואר 2019 פרסם הקיבוץ מודעת דרושים בזו הלשון: "דרוש/ה מנכ"ל בתחום קנאביס רפואי להקמת תאגיד אזורי של קיבוצי הגליל העליון בתחום קנאביס רפואי זמינות מיידית".

יש מעוניינים?

⁸ העולם, יום חמישי, אוקטובר 22, 1942; עמוד 6.
⁹ חגי רם "חשיש בפלסטין המנדטורית ובמדינת ישראל", תיאוריה וביקורת 43, סתיו 2014, עמ' 86-88.

¹⁰ יעקב שביט, תרושת הטקסטיל בארץ-ישראל, 1854-1956 : מתעשייה חלוצית לתעשייה מובילה, האגודה הישראלית לטקסטיל, 1992 עמ' 182.

*תודה לענבל מלמד תמיר על הסיוע בהכנת המאמר ולתמר שאקי מארכיון קיבוץ דפנה.

סיום תפקיד מש"א / מאת חיים יוגב

אני גאה בגעש ועוצמתו החברתית והכלכלית (אחד הקיבוצים היחידים ללא גרעון פנסיוני). כל המערכות שלנו, ללא יוצא מהכלל הן איכותיות עם חברים איכותיים.

יש לנו מערכת חינוך מגיל 0 ועד גיל 18 לתפארת. מערכת בריאות מצוינת. מערכת רווחה, ותיקון סיעוד וערבות הדדית שאנו גאים בה. הנוי שלנו מהיפים בתנועה הקיבוצית. יש לנו מסורת ארוכת שנים של תרבות וחגים מעולה. מערך השירותים שכולל את המכבסה, הכל-בו והאחזקה נותן שירות מצוין. המכבסה והכל-בו אף משאירים סכום נאה כמקור לקהילה. נכון יש עוד הרבה מה להשתפר ולאן לשאוף, הן בתחום משאבי האנוש ובשאר התחומים. אין לי ספק שכל העושים במלאכה יצעידו את הקיבוץ קדימה.

אני מתנצל בפני החברים שנפגעו בגין התנהגות שלי, דברים שאמרתי או החלטה שקיבלתי. כל כוונותי היו טובות גם שזה לא נראה במבט ראשון.

בימים אלה אני מסיים 2 קדנציות של 4 שנים כמנהל משאבי אנוש. היו אלה 8 שנים של עשייה רבה, שנים מעניינות, מאתגרות ומלאות סיפוק.

אני רוצה לנצל את ההזדמנות להודות לחברים על האמון שניתן בי. על הזכות להיות בצומת דרכים קריטית של לא מעט חברים ולסייע ולו במעט.

אני מבקש להודות לכל בעלי התפקידים, מרכזי הענפים, מרכזי הועדות, נציגי הציבור בוועדות ובהנהלות השונות, שהסכימו לשאת בעול הלא פשוט של ניהול קיבוצי.

העובדה שאנו מצליחים לאייש את הדירקטוריונים השונים, הועדות, המזכירות וכל שאר התפקידים, פעם אחר פעם, שנה אחר שנה, בחברים טובים ואיכותיים היא כמעט פלא בעיני. דבר זה אינו מובן כלל ועיקר.

אני רואה בתקופה הלא קלה שעוברת על הקיבוץ כאבן דרך להמשך פריחה ושגשוג של הקיבוץ. אין לי שום ספק שנצליח להתגבר על האינטרסים השונים למען עתיד טוב יותר לעצמינו, לילדינו ונכדינו.

סיום תפקיד מש"א / מאת חיים יוגב

אני מאחל למיטל מחליפתי הצלחה ואסייע לה ככל שאדרש.
אני רוצה להודות בני משפחתי שתמכו וחיזקו והיו איתי הן ברגעים הקשים והן ברגעים המשמחים.

ולסיום דברים שכתב פרופסור יעקב רז, אבא לילד אחד, אוטיסט עם תסמונת דאון ובעיות בריאות רבות, שאינו מתקשר במילים.

" החיים אינם הולכים לשום מקום. הם כבר כאן במלואם.

מחר לא יהיה טוב יותר. במקום אחר לא יהיה טוב יותר.

מחר יהיה עכשיו. והמקום שאנו כמהים אליו יהיה כאן.

זה יהיה כאן, עכשיו מלא וגדוש ואמיתי ולא יהיה חסר בו דבר.

לא החרקים, או הפרחים, או כאב הפרידה, או נוכחות השאלה או

בדיון התשובה, או החסד או המצוקה.

דבר לא חסר."

נתינה מכל הלב-רבקה גלפז / מאת קרינה פלדמן

אני רוצה לשתף אתכם בעבודת ההתנדבות של רבקה גלפז ב-5 שנים האחרונות.

רבקה סורגת כובעי צמר צבעוניים עבור ילדי בי"ח גהה, כעבודה התנדבותית ומשמחת את ליבם של הילדים וצוות המטפלים.

תוכלו לראות את מכתבי ההערכה שקיבלה במשך השנים אשר מביעים אהבה והוקרת תודה על עבודתה.

עבודת ההתנדבות, עזרת לרבקה להיות פעילה ולבצע "מעשה של נתינה", ללא תמורה.

רבקה גלפז מוטיקי קיבוץ געש. עלתה לקיבוץ נגבה, מצרפת ב-1947, השתתפה במלחמת העצמאות בקו ההגנה על נגבה. בהמשך עברה עם שאר הגרעין לקיבוץ געש. עבדה בענפים מרכזיים במשק.

רבקה הנה אמא של רוני, איתן ואמנון יערי.

בהזדמנות זו נאחל לרבקה בריאות איתנה, המשיכי בפועלך למען הילדים. שמרי על כוחך ועל צלילותך.

תלפיות TALPIOT
קהילה חסמת לילדים
Community For Its Children

המרכז לילד ולמשפחה

מינהל חינוך ותרבות
אגף הרווחה

לכבוד : סבתא רבקה מקיבוץ געש

סבתא רבקה יקרה,

שמחנו מאוד לקבל ממך את תרומת הכובעים לילדי המרכז. הילדים המגיעים למרכז הטיפולי שלנו הינם בגיל הרך (עד גיל שש), מרביתם ממשפחות מועטות יכולת. הכובעים יחולקו לילדים עם בוא הסתיו ואנו בטוחים כי הם ישמחו במתנה זו מאוד. נדגיש ונספר להם כי מדובר בכובעים שנסרגו בעבודת יד על ידי סבתא שבליבה משאלה להעניק ברוחב לב ולשמח אחרים. מאחלים לך המשך עשייה מבורכת זו והרבה בריאות טובה.

בברכה,

צוות הורות צעירה

המרכז לילד ולמשפחה.

הורות צעירה

יחידת קבוצות
הורים

ותוכניות בקהילה

תחנה לטיפול
משפחתי
ויעוץ נישואין

מרכז
ילדים הורים
אזורי

כתובת: רח' בלפור 12, אור-עקיבא * טל: 077-4240368, 077-4200481 דוא"ל: mishpacha8@gmail.com

כתובת לשליחת מכתבים: עיריית אור עקיבא, רח' רוטשולץ * 1 מימוד 30600

19.3.2014

לכבוד

הגברת רבקה גלפז

קיבוץ געש

אנו מודים לך על תרומתך המיוחדת לנוער המאושפז בבית החולים גהה.

במחלקות הנוער מאושפזים נערים ונערות הסובלים מהפרעות נפשיות מגוונות ושהותם בבית החולים נחוצה על מנת לאפשר להם לחזור לתפקוד.

אנו מאוד מעריכים את העבודה שהשקעת בסריגת הכובעים ומודעים למאמץ הרב שהושקע בהם.

על כך אנו מבקשים להודות לך בשמם של הנערים והנערות המאושפזים בבית החולים.

הצלחת לשמח את המטופלים בעבודתך הנפלאה.

בשם הצוות והמטופלים

תודה ענקית

פרשת השבוע - לא לאחר! מאת צבי שוע ז"ל. (מתוך גיליון ניבים אפריל 2018)

"את הלקח יש לאמץ:
אף פעם לאחר!
שמא ייגרם בכך
סקנדל חמור כזה!
כן יהי רצון- ואימרו
אמן"

בינתיים משה ירד מן ההר ושני "הלוחות" הקדושים בידו. המום מהמהומה המשתוללת שבה נתקע- כאשר מתברר לו במה העניין- " ויחר אף משה -וישליך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר!"
כעסו בו ער בו נורא והוא מכריז על גיוס: "כל מי שנשאר נאמן לדת- אדוני- אלי! כל שבט לוי מתייצבים! והוא פוקד עליהם: "שימו איש חרבו על ירכו- עברו במחנה וְהָרְגוּ אֶת כָּל הַחוּטָאִים- אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קָרְבוֹ" וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי לֵוִי כְּדַבַּר מֹשֶׁה- בְּלִי כָּל הַיּוֹסֵס (לא חידוש מימינו) בהצלחה: 3,000 הרוגים!
על קיום האדוק של המצווה הם זוכים לשבחו של משה:
" מלאו יְדְכֶם הַיּוֹם! ומאדוני ולתת עליכם הַיּוֹם בְּרָכָה."

קריאה בעלון היא מעין שיחה בין שניים – והיות ולפי חז"ל שיחה כזאת בלי להזכיר דברי תורה, היא בבחינת פולחן אליילים- הבה נמלא עתה כאן מצווה זו:

ובכן משה רבנו, המנהיג הגדול, עלה להר – סיני כדי לקבל מאלוהים שני "לוחות העדות", עליהם כתובות "באצבע אלוהים!" עשרת הדיברות.

בינתיים למטה העם ממתין לשובו, עד שאין להם עוד סבלנות להמתין (לא חידוש מימינו) ויוצאים בהפגנת מחאה לפני המנהיג אהרון הכהן: "קום עשה לנו אלוהים אשר ילכו לפנינו, כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו!" הרי כידוע חברה לא יכולה להתקיים בלי אידיאולוגיה! לא ייאמן- אהרון דווקא לא מתנגד - המנהיג המושחת! (לא חידוש מימינו!) ופוקד על כל נשות ישראל להביא אליו את כל קישוטי הזהב שלהן –

בסיכום- פרשה זו- גם בלי "עגל הזהב" אינה נמנית על הנכבדות בין החמישים שבחמשת- חומשי- התורה:

- * מנהיג המרסק את "לוחות- העדות";
- * "תופים- אכול- שתו-צחק"- לאומי;
- * "מבצע - לווים"

שרשרות, טבעות וכדומה. אז טרם הונהג "יום האשה"! ואז מן האוצר העצום שהצטבר בידיו- וַיַּצַר אֶתֹּבְרַט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסֶּכָּה וְהִכְרִיז בְּפְנֵי הָעָם שֶׁהַתַּאֲסָף סָבִיבוּ: "אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם!"
מרוב התלהבות העם משתולל- "תופים, שאון עליזים, מחולות, אכול- שתו-צחק!" משום הכבוד לא נפרש כאן למה הכוונה עם ה"צחוק" הזה... וכל קורא יפרש במיטב דמיונו...

אך את הלקח יש לאמץ:
אף פעם לאחר!
שמא ייגרם בכך סקנדל חמור כזה!
כן יהי רצון- ואימרו אמן!

מתכון למרק צה לפסח

**מבשלים עם שושי ואפרים
הר נוי**

המצרכים:

1 שורש פטרוזיליה

1 שורש סלרי

עוף שלם טרי (ללא אנטיביוטיקה)

2 בצלים בינוניים

4 גזרים

1/2 צרור פטרוזיליה-3 ענפי סלרי עם העלים

לקשור לצרור

1/2 כפית פלפל לבן טחון

כפית וחצי מלח הימלאיה. (לפי טעם אישי)

חצי כפית סוכר.

3. קולפים את הבצלים וחורצים בהם חריצים והגזרים חותכים לטבעות או רבעים.

4. בתחתית הסיר מניחים את השורשים. עליהם מניחים את העוף ומעליו את הגזר, הבצל.

5. מפזרים את גרגרי הפלפל הלבן הטחון, ומוסיפים את המלח. וחצי כפית סוכר. (ניתן להוסיף כף אבקת מרק קנור).

6. ממלאים את הסיר במים ומביאים לרתיחה. מקפים ומסירים את הקצף האפרפר שנוצר בעזרת כף גדולה או כף מחוררת.

7. מעבירים את הסיר לאש קטנה מאוד ומבשלים במשך שעה. הבישול בשלב זה צריך להיות בבעבוע עדין ומינימלי, ולא ברתיחה חזקה. 15 דקות לפני הסיום להוסיף את העלים בצרור של פטרוזיליה וסלרי.

1. קולפים את השורשים, שוטפים היטב.

אם יש עלים יפים מחוברים לשורש – מסירים אותם עם קצה השורש, כך שיישארו מחוברים זה לזה.

2. מרתחים את העוף במים רותחים למשך 2 דקות (לצורך ניקוי). מוציאים את העוף, מנקים את הסיר.

מתכון לקניידלך

המצרכים:

11/2 כוסות מים רותחים (360 מ"ל)

1 כף שמן קנולה

11/4 כוסות קמח מצה (130 גרם)

1 כפית שטוחה מלח

2 ביצים גדולות

1. מערבבים מים רותחים, שמן קנולה, קמח מצה ומלח בקערה. מצננים כ-10 דקות.

2. מוסיפים ביצים ומערבבים לעיסה חלקה. מכסים בניילון נצמד ומעבירים למקרר לשעה להתייצבות.

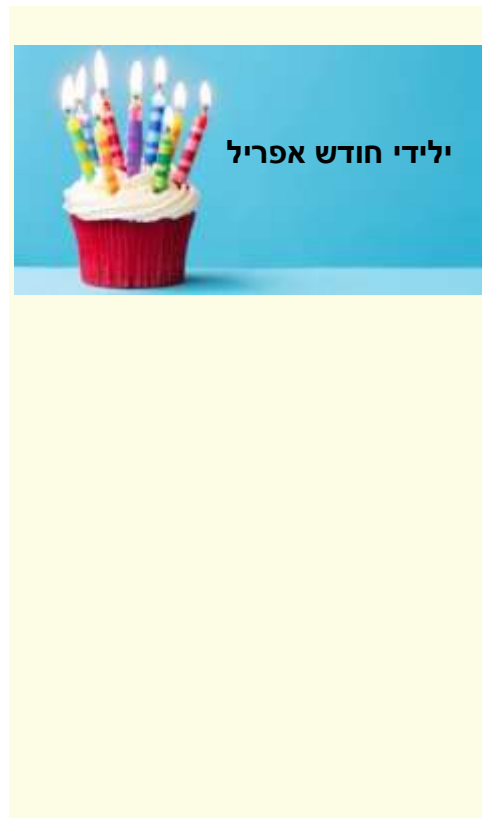
3. מביאים לרתיחה מים בסיר. בעזרת ידיים מעט רטובות יוצרים כדורים בקוטר 1/2 3 ס"מ.

מבשלים 7 קניידלך כ-5 דקות, עד שצפים ומבושלים היטב. מוציאים בכף מחוררת. חוזרים על הפעולה עם שאר התערובת (בכל פעם מבשלים כ-7 קניידלך)

4. שומרים בכלי אטום במקרר עד יומיים. לפני ההגשה מחממים במיקרוגל או בתוך המרק.

צלצלו להגיד מזל טוב

- 17.4 - רובינסקי איתן
- 18.4 - פרנס עמירה
- 19.4 - דור דפנה
- 20.4 - אשד תמר, כהן דקלה, גולדנברג אליזבתה
- 21.4 - ברק רוני
- 22.4 - רוזנטל יואל, אשד עידית
- 23.4 - סיטרין בועז, ניר גלברד, סקיבה יואל, סקיבה יותם
- 26.4 - רותם סימה, שטרויך טלי
- 27.4 - מנדל נחום, יערי יובל, אופמן שרית, רותם אדלר-קלינה
- 28.4 - נגרי אדווה, דור יובל
- 29.4 - ברודצקי רז, יוגב הילה
- 30.4 - רבין פנינה
- 1.4 - סלין כהן, יוסף תירוש
- 2.4 - שרויט אורי, בן אריה אלון, בן אריה אסף
- 3.4 - דרוי ויזל נעמה, דדוש סיוון, מזור גילי
- 4.4 - לוי זואי, סנדרה אבני
- 5.4 - סקיבה עתליה
- 6.4 - מזור שרה, סיטרין-ברק נטע,
- 7.4 - קסטין עמי, כהן אודי
- 9.4 - מדבייר יונתן, עמית יערי
- 10.4 - רג'ואן- נגרי אוסנת, בן חורין-פרנקל אוריאן
- 11.4 - טמים יניב
- 12.4 - בשור חווה
- 14.4 - אלימלך שובל, קופלוב נירה
- 15.4 - ברק עילאי, כרמית פלג- מידן, שטרויך אברהם,
- 16.4 - רום-אבני מאיה, קסטין ליבנה,

ברכות לבביות

- לירון אופמן ובחירת ליבו, למשפחת אופמן, המון מזל טוב לרגל נישואיכם.
- לעוז וגל שורר, המון מזל טוב להולדת הבת, נכדה לאדל ויוסי שורר.
- לדנה וגיא פילדס, המון מזל טוב להולדת הבת, נכדה לאורה ודני פילדס.